

[Yvonne Herløv Andersen]

ven hurtigst muligt også kom til at omfatte småbørn, med henblik på at opnå den bedste effekt af forebyggelsen. Den daværende indenrigsminister, H. C. Toft, konkluderede under debatten bl. a., at hvis det viser sig, at man på et tidligere tidspunkt kan komme i gang med børnetandplejen før den skolepligtige alder, er der ikke noget til hinder for det. Det eneste, der fastslås, er, at loven i al fald skal til revision i 1977-78.

Siden har et flertal af landets kommuner etableret vederlagsfri tandpleje for småbørn, enten på kommunale klinikker eller hos privat praktiserende tandlæger. I førstnævnte tilfælde finansieres tandplejen alene af primærkommunen, i sidstnævnte tilfælde med tilskud fra amtskommunen gennem sygesikringen. Denne forskelsbehandling vil lovforslaget om småbørnstandpleje ophæve, idet tandplejen under alle omstændigheder skal finansieres af primærkommunen.

Hvidovre kommune var den første kommune, der tilbød småbørnstandpleje på kommunale klinikker, og bl. a. her har undersøgelsen vist, at forekomsten af tandsygdomme er halveret siden småbørnstandplejens etablering. I bl. a. Gladsaxe kommune har man kunnet påvise, at behandlingstiden for børn i 1. klasse er halveret i løbet af en 5-årig periode efter etableringen af småbørnstandpleje på kommunale klinikker.

Også på det økonomiske område synes den kommunale børnetandpleje at have levet op til de forventninger, som politikerne stillede ved børnetandplejelovens vedtagelse. I adskillige kommuner, herunder Hørsholm kommune, har børnetandplejen som følge af effekten af de forebyggende foranstaltninger kunnet medtage en eller flere årgange børn på de kommunale klinikker uden forøgelse af de personalemæssige eller øvrige ressourcer.

Det er jo korrekt, at der er begrænsninger i det frie valg af tandlæge ved etablering af kommunale klinikker i kommunen. Men der består en fare for, at debatten vedrørende denne begrænsning i urimelig grad vil overskygge de værdifulde resultater, den kommunale børnetandpleje har opnået, resultater, der ikke ville være nået, såfremt det frie valg for den enkelte familie havde eksisteret. På baggrund af dette kan jeg tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Alfred Andersen (SF):

Mit parti er ligesom de andre ordførere enig i, at dette forslag er et godt forslag. Spørgsmålet er så bare, så vidt jeg kunne forstå, om man også ønsker at forlænge dispensationen for den private tandpleje, og her er nok et problem, som vi skal diskutere i udvalget.

Freddy Madsen (DKP):

Da vores ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger om lovforslaget.

Vi har den principielle holdning, at al tandpleje faktisk burde være gratis. Det er således, som det rigtigt blev påvist i en artikel i et ugeblad for nylig, at hvis folk er så uheldige at få en sygdom i munden, kan de blive afkrævet adskillige tusinde kroner for at få det lavet, og mange mennesker viger simpelt hen tilbage for eller har ikke de økonomiske muligheder for at få det klaret. Hvis man får en sygdom et hvilket som helst andet sted i kroppen, ja, så kan man henvende sig, og det er rimeligt, og så betaler samfundet for, at man bliver behandlet og som regel helbredt for den pågældende sygdom. Vi synes, at det er et paradoks, og derfor er det klart, at vi vil støtte enhver udvidelse af den gratis tandpleje.

Vi er opmærksomme på, at det naturligtvis især af hensyn til det forebyggende arbejde gælder om at tage fat på børnene og de unge. Nu tilsigter dette forslag altså, at vi går længere ned og tager nogle flere af de mindreårige grupper ind.

Jeg vil godt pege på den anden side af sagen, nemlig at man også burde forlænge den anden vej, det gælder de 16-19-årige. Det er jo på nuværende tidspunkt således, at en række kommuner yder gratis tandpleje til unge, der går i gymnasiet, mens de f. eks. ikke gør det til unge, der går på EFG. Også på dette område burde der skabes ligestilling, og det kunne ske ved, at vi her fra folketinget bestemte, at det i hvert fald i første omgang blev sådan, at indtil det 20. år havde alle unge mulighed for at få gratis tandbehandling. Der er ingen tvivl om, at det, også for i det hele taget at forbedre sundhedsstanden med hensyn til folks tænder, ville være et overordentlig godt skridt. Det er